

United States Holocaust Memorial Museum
Oral History Interview
Ukrainian Witnesses Documentation
Project

Numele și prenumele interviuatului: Silvia Julinskaia

Data nașterii: 1927

Locul nașterii: satul Budineț, raionul Storojineț, Ucraina

Rola interviului: RG-50.575.0119.01.01

Data interviului: 26 iunie 2011

Silvia Julinskaia este născută în anul **1927**, în **satul Budineț, raionul Storojineț** și a fost interviuată cu privire la acțiunile împotriva evreilor care au avut loc în localitatea sa, la începutul celui de-al Doilea Război Mondial.

Ea relatează că auzind împușcături a mers undeva aproape de drumul principal, unde era lume multă și unde a văzut cum un sătean, **Bohatâreț**, omoară o evreică însărcinată care mai avea un copil de 4, 5 ani. De asemenea, ea povestește și de un alt sătean, **Opaîț Vasile**, care a ucis mai mulți evrei undeva în zona gârlei. Soțul Silviei, Julinski Anton, care era polonez, a fost arestat de Opaîț, dar a scăpat. Ea spune că Bohatâreț a fugit în România ulterior, iar Opaîț Vasile a murit fulgerat.

Ea mai povestește că sătenii au **furat** din casele evreilor, iar printre ei un fost **primar Babiuc**.

00:00:00 - 26:33:40

Question: Bună ziua.

Answer: Bună ziua.

Q: Spuneți-mi, vă rog, numele de familie și prenumele.

A: **Julinskaia Silvia** Ivanovna.

Q: Din ce an sunteți născută ?

A: **1927**.

Q: Unde v-ați născut ?

A: În Budineț, **satul Budineț, raionul Storojineț**.

Q: Ceva timp în urmă noi am fost la dumneavoastră și ne-ați povestit despre ce ați văzut în [19]41, ce s-a întâmplat cu evreii.

A: [19]44.

[Q: 19]44 ?

A: Da.

Q: Acum vom încerca să discutăm despre asta. Noi am venit ca să ne mai povestiți odată, să vă amintiți și să ne povestiți acum în fața camerei.

A: Poate să țin minte.

Q: În Budineț înainte de război erau evrei în sat ?

A: Erau tare mulți evrei, dar nu țin minte pe toți.

Q: Dar pe cine țineți minte ?

A: Pe, cum, **Reiter**.

Q: Reiter ?

A: Da. Era unul în Budineț, avea magazin, eu când mergeam la școală cumpăram de la dânsul bomboane.

Q: Și avea și copii, soție Reiter acesta ?

A: Nu, soție avea, copii nu avea.

Q: Mai țineți minte și pe altcineva ?

A: Nu, din Budineț, nu.

Q: Data trecută ne-ați spus pe cineva de Auslender.

A: **Auslender din Cireș**.

Q: Țăsta era în Cireș ?

A: Da.

Q: Dacă înțeleg eu drept, Budinețul și cu Cireșul sunt foarte aproape, da ?

A: Da, asta era cândva o primărie.

Q: Și din cauza asta știați oamenii și dintr-un sat și din altul ?

A: Da. Eu am lucrat acolo primii ani când au venit statul sovietic, am lucrat trei ani secretară la primărie.

Q: Ne-ați mai spus de cineva, **Cricsman**, data trecută.

A: Da, el trăia, aici unde e magazinul la drum, acolo trăia Cricsman.

Q: Și ne-ați mai spus și de **Cacher**.

A: Cacher era aici nu departe, avea o casă de copii, era sărac, sărac, necăjit.

Q: Dar la școală vă duceți împreună cu copiii de evrei sau ei aveau școala lor ?

A: Nu, ei aveau școală aparte evreiască, tot aici lângă drum. Acum e o casă acolo, trăiește un om Toader.

Q: Mai țineți minte și pe alții sau sunt cam ăștia care ne-ați spus data trecută și acum ?

A: Mai erau, dar nu țin minte. Noi cândva copiii nu umblau așa cum acum și televizor și tot știa. Noi știam coada vacii și mai mult nimic.

Q: Dar cu cineva din copiii de evrei vă jucați împreună sau nu ?

A: Nu. Bărbatul meu a crescut, că era megieș, cu evrei.

Q: Când s-a început războiul, ați văzut ce s-a întâmplat cu evreii de la voi din sat ?

A: Am văzut numai o ocazie la Budineț când au împușcat pe evreica aceea, cu copilul ei era alături și ea era gravidă. Atât.

Q: Vreți să ne povestiți despre cazul acela ?

A: M-am dus încolo cu o femeie, alături cu megieșa noastră, m-am dus până acolo, să văd ce e acolo, că era împușcături, umbla pe drum lume și m-am dus și am văzut cum au împușcat...

Q: Stați. Se auzeau împușcături multe și de atât v-ați dus ?

A: Da, da. Era prin sat, era gălăgie, oamenii alergau. Cum se întâmplă o avarie, cum aleargă toată lumea. Așa și noi ne-am dus încolo și am văzut asta.

Q: Așa. Dar povestiți ce ați văzut.

A: Am văzut cum au împușcat pe evreica aceea, cum a picat jos și copilul în burtă se mișca. Și alături era un băiețel și striga, dar cu piciorul da în mama sa, spunea: „mutter, schtauf”. Asta am văzut.

Q: Unde s-a întâmplat cazul acesta ?

A: Poate ați venit de acolo din Budineț ? De la pericroscă de la Bogdan, eu știu, vreo 50 de metri încoace spre noi este un canal. Acolo, dincolo de canal, între drum și canal, în cotul acela, acolo s-a întâmplat asta.

Q: Atunci asta era departe de centrul satului, de Budineț ?

A: Nu, vreo 50 de metri.

Q: Deci era vreo 50 de metri ....

A: De drumul acela central merge la România.

Q: Deci 50 de metri de drumul central era asta ?

A: Da.

Q: Lângă un canal ?

A: Da. Apoi acolo așa un șanț, noi spuneam, nu canal. Așa spuneam noi șanț, de-a nostru.

Q: Deci mata când ai ajuns acolo cu megieșa matale, acolo mai era lume ?

A: Era lume, lume plină era.

Q: Și lu me aceea ce făcea acolo ?

A: Ce căutau ?

Q: Ce căutau ?

A: Căutau ce se întâmplă, ce aveau să facă oamenii, doar ei nu erau înarmați. Femei, copii, lume ca din sat.

Q: Deci mata când ai ajuns, deodată, iaca, ce ai văzut în primul rând ?

A: În primul rând am văzut lume, ne-am dus mai aproape și am văzut cum s-a întâmplat împușcătura asta.

Q: Dar femeia asta mata o știai că ea era evreică ?

A: Da. Oamenii spuneau pe urmă că ăștia-s evrei. De undeva îi ducea.

Q: Deci nu era de la voi din sat femeia ?

A: Nu, nu, nu, nu o știam eu, nu era de la noi din sat.

Q: Dar acolo mai era evrei sau numai ea una era ?

A: Nu am dat seama, nu știu. Numai am văzut că aceea cu copilul.

Q: Singură era ?

A: Singură am văzut cu copilul acela și evreica aceea, tânără așa.

Q: Dar evreica asta și cu copilul, ei aveau ceva bagaje cu dânsii sau erau cu mâinile goale ?

A: Nu am văzut nimic. Nimic nu am văzut, absolut nimic.

Q: Mata când ai ajuns acolo la loc, ea încă mergea pe drum sau de acum era lângă marginea șanțului acesta ?

A: Trecea șanțul acela și o ducea încolo.

Q: Ai văzut cum o ducea pe dânsa la șanț ?

A: Da.

Q: Dar cine o ducea pe dânsa ?

A: Niște oameni, și acesta, **Bohatâreț din Budineț**.

Q: Bohatâreț era un sătean din Budineț ?

A: De la cum se merge la Meșdiureci încolo, dincolo de pod el trăia.

Q: Dar cum îl chema, mata nu ții minte ?

A: Nu știu.

Q: Și cu dânsul mai era cineva sau el era singur ?

A: Nu țin minte.

Q: Dar pe dânsul l-ai cunoscut ?

A: Pe dânsul l-am cunoscut. Și ziceau oamenii că acesta e Bohatâreț, dar eu încă eram tânără nu am văzut nimic nicăieri, nu am umblat ca să știu tot. Cândva copiii nu știa cum acum, știau numai coada vacii. Mai mult nimic.

Q: Dar Bohatâreț acesta avea armă cu dânsul ?

A: Pistolet.

Q: Pistolet era ?

A: Da.

Q: Și pe urmă după ce au trecut șanțul acesta, apoi deodată au împușcat-o ?

A: Deodată, ei au început nu știu ce un scandal ceva și el a împușcat-o și copilul acela așa tare țipa și plângea, răcnea.

Q: Ce scandal a început ?

A: Ce a fost între dânșii acolo nu știu, că era multă lume, nu puteam eu să mă duc să vă asta tot.

Q: Dar mata cam de la ce distanță stăteai și vedeai tot ?

A: Eu știu ? Așa ca în drum.

Q: Așa ca în drum ? Cam câți metri sunt, vreo 10 ?

A: Vreo 10 metri.

Q: La vreo 10 metri ați văzut totul. Dar scandalul între cine s-a început ?

A: Nu pot, era lume, vă spun, era lume așa strașnic multă lume. Așa am zărit-o numai când se ducea, pe evreica aceea.

Q: Dar pur și simplu mata când ai în vedere de scandal vorbești de lume sau femeia cu acesta din sat ?

A: Nu, nu, lumea acolo răcnea, care, știți cum, o seamă râdeau, o seamă plângeau, o seamă răcnea, tot felul de lume era.

Q: Deci pur și simplu era gălăgie mare ?

A: Da.

Q: Și acesta a tras în trânsa, de câte ori, iaca, ai văzut mata că a tras ?

A: Numai odată am văzut. Așa și m-a luat femeia aceea și m-a dus de acolo. Nu am stat. Dar lumea plângea, răcnea, ioi ce jale mare.

Q: Ce ai în vedere mata că a luat femeia aceea ?

A: Pe mine m-a luat de mână și m-am întors acasă, nu am stat.

Q: Deci a împușcat în ea și mata chiar ai văzut cum se mișca copilul ?

A: Da, se vedea cum se mișca copilul, că ea a picat așa cu fața în sus și pântecelul așa umbla. Vă spun, că așa era o jale mare. Jale mare era.

Q: Dar băiețelul cam de câți ani să fi fost cu dânsa ?

A: Așa era de mare, vreo 4-5 ani, așa era.

Q: Dar mata ai înțeles ce a zis el, că mata ziceai că el zicea mutter stei auf ?

A: Am înțeles, că am învățat oleacă, pe timpul României, limba germană. Și oleacă am înțeles. Și am întrebat și de femeia aceea, Paulina, ea e moartă, să fie ea vie, ea v-ar spune tot, că ea era femeie în vârstă, ea știa tot, dar eu ce știam ....

Q: Și ce ați înțeles ce spunea el ?

A: Ea mi-a spus: „scoală, mamă, scoală, mamă”.

Q: Dar cu băiețelul acela s-a întâmplat ceva mai departe ?

A: Nu știu, noi ne-am dus. Cine l-a luat ? Unde e copilul acela nu știu nici în ziua de azi.

Q: Dar mata ai spus că voi v-ați dus acolo de atât că se auzeau împușcături, dar de unde se mai auzeau împușcături ?

A: De pe drum, treceau pe semne soldați acolo drumul acela central.

Q: Deci mata ai văzut cum treceau soldați pe drum ?

A: Am văzut lume, dar ce să vezi așa departe, puteai să vezi așa ? Lume, atâta lume și așa o gălăgie, așa o nevoie acolo era, că nu îți mai era în cap nimic.

Q: Dar ce soldați, din ce armată ? Mata știai atunci ?

A: Nu știu. La noi au trecut, în anul [19]39, au trecut polonii, dar nu am mers încolo să văd, spuneau oamenii că trecea lume, poloni, pe centrală încolo la România, dar eu nu m-am dus.

Q: Deci asta era atunci când venise soldații, în zilele acelea s-a întâmplat cazul ?

A: Soldați acolo nu au fost.

Q: Dar soldați nu era niciunul la locul ăsta ?

A: Nu. Nu.

Q: Erau numai ăștia din sat ?

A: Numai ăștia, da, din sat.

Q: Dar ei treceau pe drumul principal pe undeva ?

A: Ei pe drumul central. Dar ce soldați, nu știu.

Q: Dar de ce mata spui crezi că [19]44 era asta ?

A: Eu nu țin minte, că în [19]44, că în [19]41.

Q: Cred că în [19]41 era.

A: Poate să fie, că doar de două ori au venit rușii, odată au venit și s-au dus și a doua oară. Poate să fie că în [19]41.

Q: Dar cu a voștri, toți evreii ăștia din sat, din Budineț, din Cireș, ce s-a întâmplat cu dânșii ?

A: Tot era unul aici **Opaiț Vasile**, el pe mulți evrei a omorât acolo în gărlă la pădure, pe a noștri din sat i-a dus, i-a cărat acolo, i-a târât și i-a omorât acolo.

Q: Dar mata de unde știi despre asta ?

A: Îmi povestea bărbatul meu, că și pe dânșul l-a dus încolo la perihrioță, că el a fost, a lucrat spirzavodă în Cireș, a fost spirzavod și el mi-a povestit, că pe dânșul tot l-a dus cu unul **Caminschi**, dar nu știu cine acela era, eu nu am știut atunci, pe urmă după ce noi ne-am căsătorit el îmi povestea.

Q: Dar pe soțul matale pentru ce l-a dus ?

A: Că el a lucrat spirzavod.

Q: Și dacă a lucrat la spirzavod, pentru ce ?

A: E, așa era lumea atunci, era o balamuteală, odată cu evreii.

Q: Deci pe dânsul tot au vrut să-l împuște dar nu l-au împușcat.

Nu l-au împușcat. El a fugit.

Q: El a fugit ?

A: Da. El a fugit mai cu unul, acolo cum de mers la Ciudei încolo până la pod, este acolo o mlaștină și ei în mlaștina aceea au fugit. Pe partea dreaptă cum de mers acolo.

Q: Dar soțul matală cum era familia lui ?

A: **Julinschi Anton Teodorovici.**

Q: Julinski Anton. Dar ce nume de familie Julinski, poloneză ?

A: El e polon.

Q: Poloneză, așa-i ?

A: Da. Eu româncă, dar el polon.

Q: Și l-a luat pe dânsul și împreună cu altcineva ....

A: Evreu.

Q: Care era Caminschi ?

A: Da.

Q: Caminschi tot era acolo ?

A: Da, dar el a murit în România, el a fugit de aici atunci.

Q: Caminschi era împreună cu Opaiț acela ?

A: Nu, cu Julinski.

Q: Deci Caminschi tot era arestat împreună cu evreii, da ?

A: Da.

Q: Deci se primește că erau doi polonezi, ei singuri doi polonezi și restul toți erau vrei, da ?

A: Da.

Q: Și ăștia au fugit, ăștia doi ?

A: ăștia știa pe aici tot și au șterpelit-o, dar aceia, evreii, erau străini, Dumnezeu știe de unde aduși.

Q: Dar evreii nu erau de la voi din sat ?

A: Nu.

Q: Dar mata spuneai că ....

A: Apoi și pe ăștia i-a omorât din sat, vreo câțiva, aici în gârlă, Opaiț Vasile, pe ăștia din sat, nu aceia străini.

Q: Apoi el a omorât și din sat și străini sau cum ?

A: Nu, pe femeia aceea Bohatâreț a omorât, dar pe ăștia din sat asta a omorât.

Q: Opaț Vasile.

A: Vasile. Acolo în gârlă.

Q: I-a omorât în gârlă pe ăștia din sat ?

A: În pădure, da, vreo câțiva, dar nu știu câți.

Q: Și de asta mata spui că știi despre Opaț Vasile, știi de la soțul matale ?

A: Da.

Q: De atât că atunci a fost și el arestat ?

A: Și el acolo, da.

Q: Împreună cu Caminschi ?

A: Da.

Q: Și ei amândoi au fugit ?

A: Da.

Q: Dar au mai fost omorâți încă și alții în altă parte ?

A: Nu știu. Numai la acolo, acolo au fost mulți, la pod, mulți jidani împușcați și îngropați într-o groapă mare.

Q: La pod ?

A: La podul Siretului.

Q: Dar despre asta de unde știi ?

A: Dar eu v-am spus de data trecută tot. Tot mi-a povestit bărbatul.

Q: Mai povestiți-ne.

A: Da.

Q: Tot soțul v-a povestit ?

A: Da.

Q: Dar el de unde știa ?

A: Păi el tot acolo a fost. Pe dânsul avea tot acolo să-l împuște, dar el a șterpelit-o. A fugit odată cu evreii.

Q: Dar nu am înțeles. În două locuri au vrut să-l împuște pe dânsul ? Eu ceva nu înțeleg.

A: Mergea odată cu evreii, îi ducea acolo la împușcat. ăștia au șterpelit, dar ăștia au rămas și i-au împușcat acolo. ăștia au rămas vii, că ei au fugit.

Q: Dar mata ba ne-ai spus ba ne-ai spus că în gârlă, ba ne-ai spus că la pod.

A: Apoi în gârlă ăștia din sat, vreo doi i-a împușcat aici Vasile Opaț.

Q: Dar la pod cine i-a împușcat ?

A: Nu știu cine, tot niște oameni, armată, nu știu.

Q: Altcineva. Dar soțul mamei a fost cu ăștia de lângă gărlă sau de lângă pod ?

A: De lângă pod. Când ducea brigada aceea toată, grupa aceea de jidani, și pe dânșii i-a luat.

Q: Deci el aici lângă gărlă nu a văzut ?

A: Nu.

Q: Și el nu a văzut Opaț Vasile cum a împușcat ?

A: Opaț Vasile a fost aici, nu a fost acolo.

Q: Deci soțul mamei fusese lângă pod ?

A: Până la pod, până acolo unde i-au împușcat, acolo este o mlaștină, pe acolo ei au șterpelit-o. au fugit. Și au scăpat.

Q: Am înțeles. Dar nu ți-a spus cine îi ducea pe dânșii ?

A: Nu.

Q: Că el nu știa sau ?

A: Pe semne știa, dar nu țin minte.

Q: Dar îi duceau pe dânșii din sat din ăștia sau erau soldați care îi duceau pe dânșii ?

A: Nu pot să vă spun, că nu țin minte.

Q: Deci dintre a voștri evrei din Budineț, din Cireș, a rămas cineva în viață după război atunci ?

A: Am auzit pe urmă că Auslender, bogătașul acesta, a murit în Rusia. Așa am auzit noi. Se vorbea prin sat.

Q: Și de altcineva nimeni nu a rămas ?

A: Nu, nu știu unde s-au dus, ce s-a făcut cu dânșii, nu știu, ce să vă spun ....

Q: Dar cu averea la toți evreii de la voi din sat ce s-a întâmplat ?

A: Lumea a luat, lumea a tras care din care.

Q: Dar mata de unde știi despre asta ?

A: Am văzut cum cărau.

Q: Și ce ai văzut ?

A: Am văzut cum fostul primar, primărie ce a fost prima dată, **Babiuc**, a luat mobila tot și fratele meu a adus acasă o pereche de ciubote de la un jidan doctor Mencer, era în Budineț. Și tata a luat bota și bătaie: „de unde ai luat ?” „De la Mencer”, „du înapoi”. Și le-a dus. Asta la noi nu a fost. Și în timpul foamei, în 1947, umbla basarabeni pe drum, mureau, și da covoare mari făcute, covoare de metri da pe câteva kilograme de pâine, de făină, de grăunțe. Tata le da de mâncare și „mergeți, mie nu îmi trebuie averea voastră”. Nu a luat nimic. Așa era tata la mine.

Q: Dar pe Babiuc l-ați văzut cum căra mobilă ?

A: Eu am lucrat pe urmă în primărie secretară, el a fost primar, și el a spus: „eu am luat de la boieri așa mobilă, tot”.

Q: Aha, ați auzit de la dânsul ?

A: Da.

Q: Că el pe urmă fusese primar în timpul sovieticilor ?

A: Da.

Q: Și el spunea că a luat de boieri ? A luat de la boieri numai sau a luat de la evrei ?

A: De la evrei. El și de la boieri a luat, că boierii au lăsat tot și s-au dus la România. Lăcomia pierde omenia.

Q: Dar dintreăștia din sat care au participat la omor, iată, Bohatâreț, Opați, a fost judecat cineva pe urmă ?

A: Nu.

Q: Nu au fost judecați nimeni ?

A: Nu. Acela a fugit la România, Bohatâreț, dar Opați degrabă el a dat duba, a murit.

Q: S-a îmbolnăvit sau ce a fost, sau nu știți ?

A: Nu știu de ce.

Q: Atunci în afară de evrei mai omorau și pe alții ?

A: Nu. Nu am auzit.

Q: Numai pe evrei ?

A: Era un om la noi în sat Gherman Tiron. El trecea granița și pe dânsul l-a împușcat în pădure. Că eu lucram secretară aici și m-a dus de la NKVD în pădure, să cunosc cine e acela. Cu mașina a venit și m-a luat și l-am văzut pe dânsul sub un corci, cum era răsturnat așa corciul era răsturnat acolo, apa, i-am văzut mâinile și apoi și pe dânsul.

Q: Dar asta după război s-a întâmplat ?

A: Da, da.

Q: Dar altcineva nu ați văzut pe nimeni ?

A: Nu.

Q: Nu știți ?

A: Nu.

Q: Dar știți de ce pe evrei îi împușcau atunci ?

A: Oameni proști, de aceea îi împușcau. Doar ei nimănui nimic rău nu au făcut. Îi făcea bine la țaranul nostru, îi da în datorie din magazinul lui, îi da de mâncare, îi da din datorie și încetul îi da înapoi omul, dar rău nu i-a făcut nimănui. Nu țin minte să fi făcut jidanii, cum le spuneam noi, jidani, nu evrei, să fi făcut cuiva rău, asta nu am auzit eu.

Q: Dar ăștia Bohatâreț, Opaț, aveau ceva ură sau de ce făceau ei așa ?

A: Erau oameni proști, așa a socotit tot satul după aceea. Și nimeni nu le plăcea. Și au șterpelit-o în România, nu au stat aici.

Q: Dar ei erau tineri, bătrâni, ăștia ?

A: Așa de 40 de ani, așa sredni vechi.

Q: De 40 de ani amândoi, așa de 40 de ani ?

A: Cam așa era, acela Bohatâreț nu prea îl știu, dar așa mă închipui, dar pe acesta îl știam bine.

Q: Și avea familie, copii aveau ?

A: Pe urmă el a trăit cu una aici, și ea a murit de rac, tot s-a dus așa, cum a făcut el, așa a dat Dumnezeu și s-a distrus ei.

Q: Dar la voi în sat nu erau țigani pe atunci ?

A: Nu. Alături în sat sunt țigani o grămadă.

Q: Dar atunci nu ai auzit mata cu țigani nu s-a întâmplat nimic în timpul războiului ?

A: Nu, nu știu așa ceva, de țigani nimic.

Q: Data trecută mai spuneai mata că femeia aceea când a omorât-o, apoi cineva s-a grăbit să-i ia inelele de pe degete.

A: Asta soția primarului celuia ce a lucrat cu mine.

Q: Soția lui Babiuc ?

A: Da.

Q: Chiar mata ai văzut pe asta ?

A: Nu, am auzit. Că a tras de pe degete inele de aur și cercei din ureche, așa a tras cerceii de aur cu totul.

Q: Asta cineva ți-a povestit pe urmă ?

A: Da, lumea grăia. Cine a fost acolo a văzut. Noi am șterpelit-o.

Q: Dar mata știi cum o chema pe dânsa, pe soția asta a lui Babiuc ?

A: Nu știu. Îi spunea, o poreclea Nuca, dar cum era numele ei nu știu.

Q: Dar Babiuc acesta el fusese primar și înainte de război sau numai după război ?

A: Numai după război a fost un timp și .... nu mult.

Q: Chiar deodată după război l-a pus primar ?

A: Da, da.

Q: Și cât timp a fost el ?

A: Eu știu ? Vreo 2 ani.

Q: Deci practic prin [19]45, [19]46 atunci a fost primar el sau cum ?

A: Cam așa. Cam până la [19]45 așa ceva.

Q: Deci [19]44, [19]45 chiar ?

A: Așa cumva.

Q: Dar pe dânsul pe urmă nimeni nu l-a luat la întrebări de asta ce a făcut, ce a luat ?

A: Nu.

Q: Dar înainte de război, mata ai auzit la voi în sat de așa ceva ca cuziștii sau ca Garda de Fier, de ăștia ai auzit ?

A: Auzeam de la tata, dar nu înțelegeam ce e aceea. Era legionari, cuziști, eu știu, auzeam de la tata, dar tata în asta nu a umblat. Tata era om credincios, el cu asta nu se ocupa.

Q: Dar ce făceau ei, cum ce se ocupau ei, asta nu știi ?

A: Știu că dacă mergeai și țineai cu dâșii dau bere să bei, cârnațuri să mănânci, auzeam din părinți de astea, dar nu știu eu, eram mică atunci, nu știu. Auzeam de cuziști, de legionari, de Dumnezeu le știe.

Q: Dar nu vedeai niciodată prin sat adunări de-a lor sau cum ?

A: Nu. Vă spun, copiii cândva era întunerici, nu cum acum dezvoltăți, învățați și .... Noi nu știam nimic de asta, noi știam sapa, vaca, calul, atât era a nostru, copiii.

Q: Vă mulțumesc foarte mult.